

være Tale om at sige, at Rigsdagen handler fuldkommen saa loyalt, som Regjeringen gjør. Men jeg vil see bort fra denne Ytring, som vistnok berøer paa en ligefrem Misforstaaelse eller i alt Fald paa uheldig valgte Udtryk, og vende tilbage til det, hvorom Spørgsmaalet dreier sig, og jeg troer da, at den ærede Rigsdagsmand netop kom til at betegne det, som man egentlig her skal holde fast ved; han sagde nemlig, at det, man her vil have, er Noget, som Kontrahenter foretage ligeoverfor hinanden, og han betragter da Rigsdagen som den Kontrahent, der indgaaer en Overenskomst med Kommunen, og mener saaledes, at der ikke kan være Noget i veien for, at den ene Kontrahent søger at sikre sig saa meget som muligt. Ja, dette kan man indrømme; men det skal da i ethvert Fald see paa en saadan Maade, at Forsigtigheden, som anvendes, ikke kommer til i Maaden, hvorpaa den anvendes, at bære Vidne om, at deri ligger Spiren til en Udtalelse af en Mistillid til den anden Kontrahent. Naar den ærede Rigsdagsmand da bemærkede, at det er Noget, Kommunen kan være forvisset om, at Rigsdagen vil handle loyalt, og at den ikke vil nægte, hvad der er dens Forpligtelse at udrede, saa vil jeg vende det om og sige, at det ogsaa er Noget, som Rigsdagen kan fuldkommen sikkert gjøre Regning paa, at Kommunen vil handle loyalt, og at den vil udrede, hvad der igjennem Loven er gjort den til Pligt. Men igjennem alt dette komme vi tilbage til at gjøre det gjældende, som fuldkommen rigtigt i Aften er blevet fremhævet af den ærede Ordfører, og som gaaer igjennem Udvalgets Bekæntning, nemlig at der igjennem denne Lov finder en endelig Opgjørelse Sted af Forholdet med Hensyn til Politiet, og jeg troer, at det er den samme Anskuelse, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts anden Valgkreds (Tscherning) har vedkjendt sig, kun med en Lempelse, nemlig den, der har gjort sig gjældende igjennem de forskjellige Forslag, som gik ud paa at give Kommunalbestyrelsen og Justitsministeriet saa frie Hænder som muligt med Hensyn til Bestyrelsen af hele dette Anliggende. Naar Loven træder i Live saaledes, som den nu foreligger, paa lægges der Kommunen en Forpligtelse med

Hensyn til Tilstedeværelsen af de Kræfter, der skulle have, for at Politiet kan blive hensigtsmæssigt indrettet, og naar den lovgivende Magt derfor bestemmer det Beløb, der skal tilsvares, er Sagen derved kommen til det Punkt af Kontraktforholdet, at en Opgjørelse finder Sted. Nu vil man sige: „vi have ikke nogen Garanti for, at Kommunen præsterer det, den skal i Overensstemmelse med Loven“; men Loven har allerede sat en bestemt Forpligtelse ved at fastsætte det Mindste, Kommunen skal tilsvare, og det maa heller ikke oversees, at ibet en Repræsentant for Regjeringen er den, der fører Overtilshuet med Politiets Administration, vil man ogsaa deri kunne finde en Garanti for, at det vil blive præsteret, som er fornødent, for at Statens Interesse fuldstændig kan blive varetaget, og vil man finde sig bespøjet til at kræve Regnskab for den Maade, hvorpaa Politiets Administration gaaer for sig, for hvorvidt de Kræfter ere tilstede, som ere fornødne for, at denne Green omhyggeligt og rigtigt kan bestyres, vil man fuldkommen have den deri, at det til enhver Tid bliver fornødent, at det, Staten paatager sig at tilsvare, opføres paa Finantsloven, uden at der er Grund til at vige bort fra den Bestemmelse i Loven, at det skal være et fast, aarligt Tilskud.

S. Sags: Det synes mig uheldigt, at man her indfører Taler om Normalbudget, som ikke synes at have det Mindste med Spørgsmaal som dette at gjøre. Det er klart, at enhver lovgivende Forsamling ikke blot kan beslutte Udgifter for et enkelt Aar, men ogsaa for flere Aar i Træk og tillige for ubestemt Tid, og der gives ikke en Forsamling i Verden, som ikke stadig tager Beslutninger af denne Natur. Vi ere jo Herrer over, om vi ville beslutte for det enkelte Aar eller for flere Aar, men det Sidste gjør ikke, at Summen tilligemed andre lignende Summer gjør Budgettet til det, man kalder et Normalbudget, selv om der er mange Summer af denne Natur. Vi ere som sagt Herrer over at give en Bevilling for eet eller flere Aar; men et Normalbudgets Natur er, at en heel Række af Summer, som maae antages nødvendige for Statsstyrelsen, ere givne saaledes, at man kan tænke sig en Regjering